

I første Linie: iftedetfor „vedkommende Byraad eller Sogneraad“ sættes: „Hegnssynsmændene“.

I Linie 4—6 iftedetfor: „og Raadet . . . Vedkommendes Regning“ sættes: „afgjøre Hegnssynsmændene uden Appel, om Klagen er begrundet, og foranstaltet i saa Tilfælde det manglende Arbejde udført for Vedkommendes Regning. Udgiften ved denne Forretning udredes af den af Parterne, hvem Afgjørelsen er gaaet imod“.

I andet Stykke, Linie 1, iftedetfor: „hertil“ sættes: „til Arbejdets Udførelse“, og i Linie 1—2 ombyttes Ordene: „har Byraadet eller Sogneraadet“ med: „have Hegnssynsmændene“.

vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

7) Forslag af Samme til § 23:

I Linie 4 iftedetfor: „hvert Sogn“ sættes: „hver Commune, eller efter Byraadets eller Sogneraadets Beslutning, for mindre Dele af en Commune“.

vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

8) Forslag af Samme til § 24:

I Linie 1 efter: „Kjøbenhavn“ indstyes: „og Færøerne“.

vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

9) Forslag af Samme til samme Paragraph:

Efter 1ste Punktum indstyes følgende nye Punktum: „Frederiksberg, Frederiksberg, Røgstor, Marstal, Nørresundby og Silkeborg Communer betragtes med Hensyn til Bestemmelserne i denne Lov som Sognecommuner“.

vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Lovforslaget i dets Heelhed fattes derefter under Forhandling.

Borne: Efterat Lovforslagets § 8 er vedtagen, og det derefter er blevet tilladt at omhugge en Gens Træer imod hans Villie, drifter jeg mig ikke til at stemme for Forslaget. Det er min fulde Overbevisning, at § 8 vil give Anledning til, at mange Træer

ville blive omhuggede imod en ringe Erstatning. Forslaget angaaer ikke alene Hegn mellem Naboer, men tillige Hegn mellem Jordbrugere og Veibestyrelsen, og det sagkyndige Skjøn, der skal afgjøre, om og hvorvidt de Træer, der staae langs med Veien, navnlig Allee træer, ere meest til Skade eller til Gavn, i hvilket Skjøn der skulde ligge en Betryggelse for Gieren af den tilstødende Jord, tvivler jeg om vil være istand til at anfætte den virkelige Værdi, som Træerne kunde have for Gieren. Gieren kan i mange Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om at afflasse en Allee, sætte en meget stor Pris paa den, ikke alene paa Grund af den Nytte, som den gjør, og den Værdi, som den har, men tillige paa Grund af den Behagelighed, den afgiver, og det er det sagkyndige Skjøn efter min Mening, ikke engang competent til at tage Hensyn til. Det er saaledes efter min Overbevisning, rigtigst at vedtage et saadant Forslag, at en Gier kan imod sin Villie tilpligtes at afflasse Træer, som han sætter megen Pris paa, saa at han ikke har noget Middel til at værge, hvad han ikke vil give Slip paa. Derfor stemmer jeg imod Lovforslaget.

S. Pedersen: Efter den bestaaende Lovgivning staae Bestemmelserne om Hegn og Fred i temmelig nær Forbindelse med hinanden, og selv om det ikke i og for sig kan siges, at være nødvendigt, at de ere samlede i een Lov, saa er der dog Forhold, henhørende til Fred, som i fuldt saa høj Grad som nærværende Sag trænger til Omordning. Jeg vil derfor tillade mig at, benytte Leiligheden til at henstille til den høitagtede Indenrigsminister, om han ikke maatte finde sig foranlediget til, at tage under Overveelse, om der ikke var Anledning til ogsaa at træffe Reformen i de bestaaende Bestemmelser angaaende Fred. Der falder Uttringer fra den ærede Minister.

Formanden: Jeg vil bede den ærede Medlem ikke at komme for langt ind paa Spørgsmaalet om Fred, da Talen her er om Hegn.

S. Pedersen: Der falder Uttringer fra